

פרשת תזריע

אסור להתנתק

והנה בהמשך פרשתנו התורה מלמדת שאחד מן הנגעים נקרא "נתק" (ראה פרשתנו יג, ל ואילך). ומלבד הפשט הפשוט שבזה, התורה באה לרמוז שאחד מהדברים השליליים שיש להתרחק מהם, והוא בבחינת נגע של ממש, זהו הנתק - ההיפך מחיבור.

רצון התורה הוא שהאדם תמיד יהיה מחובר ולא מנותק: מחשבתו של האדם צריכה להיות תמיד מחוברת לה' ולא להתנתק ממנו ח"ו. כשאדם לומד דבר מה בתורה הקדושה עליו להיות מחובר לדבר שהוא לומד, כלומר להרגיש שהדבר שייך אליו ונוגע לו, ולא להיות מנותק חלילה ממה שהוא לומד, וכמו שכתב הרמב"ן באיגרתו לבנו: "וכאשר תקום מן הספר, תחפש באשר למדת אם יש בו דבר אשר תוכל לקיימו". וכשאדם מתפלל עליו להיות מחובר לתיבות הקדושות שהוא מוציא מפיו, ולאומרן בכוונה אמיתית מעומק הלב ובתחנון, ולא להיות מנותק מהן ולהוציאן מפיו רק מתוך ההרגל. וכן כשהוא בא לקיים מצוה כלשהי עליו להיות מחובר אליה ולעשות אותה בשמחה ורצון, ולא להיות מנותק ממנה ולעשותה רק מתוך ההכרח ח"ו.

וכמו כן הנתק בין הבריות פסול הוא בתכלית. ראשית כל יש להיזהר מנתק בין ההורים לילדיהם. על כל הורה להשתדל בכל יכולתו לקשור אליו את נפש ילדיו בקשר אמיץ וחזק שלא יוכל להתנתק לעולמים, גם לאחר שיגדלו ויקימו בתים משלהם ויהיו הם בעצמם להורים.

ולא ניתן להשיג זאת כי אם על ידי כך שההורה ירעיף על ילדיו שפע של אהבה וחיבה, וכן ינהג עימם בהרבה סבלנות, ולא בכעס חלילה. חובה על ההורים להיות אוזן קשבת לכל רחשי ליבם של ילדיהם, כדי שהילדים ירגישו שהוריהם הם הקרובים להם ביותר, ולהם ניתן לגלות גם את הסודות הגדולים ביותר. אם ילד מגיע למסקנה שלהוריו אין אוזן קשבת וסבלנות לשמוע אותו ולעזור לו, ועדיף לו לגלות את סודותיו לאנשים זרים - זהו חורבן של ממש וקרע עמוק בקשר שבין ההורים לילדיהם, ואסור שזה יהיה.

כמו כן חייב כל אדם לעשות הכל כדי להיות בקשר עם ההורים שלו גם אם יש סיבות רבות שמפריעות לכך. על האדם לדעת שכל שיפעו הגשמי והרוחני זורמים אליו משמים דרך הצינור של הוריו, ואם חלילה הוא מנתק את הקשר עם הוריו, ממילא הוא מנתק את עצמו מכל שפעו של הקב"ה, וסופו לדרדר לשאול, ואם לא הוא - ילדיו או נכדיו. כשאדם זוכה להיות מחובר להוריו ויש לו קשר טוב איתם, בזכות הנחת רוח שהוא גורם להם הקב"ה משפיע לו שפע של ברכה והצלחה וסיעתא דשמיא בכל אשר הוא עושה. כי מה שיכולה לפעול תפילת הורים על ילדם, אפילו תפילתם של כל גדולי ישראל עליו לא יכולה לפעול, וזאת גם אם הוריו אינם צדיקים כלל.

לכן אסור לרב לייעץ לבעל תשובה לנתק את הקשר עם הוריו גם אם הם אינם שומרים תורה ומצוות כלל. תמיד צריך לתת להורים את ההרגשה שהם אהובים, לשמור איתם על קשר יומיומי ולקרב אותם באהבה וחיבה. צריך תמיד לראות את ההורים בראש המעלה בלי שום קשר למה שהם עושים.

וכן אסור שיהיה נתק בין האחים ח"ו אלא תמיד שיהיה ביניהם קשר וחיבור. על כל אח במשפחה להשתדל ליצור קשר עם כל אחד משאר אחיו לעיתים קרובות ביותר, ואם הוא יכול בכל יום אשריו ואשרי חלקו. כי כשיש אחדות וחיבור בין האחים השכינה של ה' שורה עליהם תמיד ומגינה על כל המשפחה מכל פגע. כי ענין האחדות והאהבה בין בני הבית היא יסוד כל הבית, ובכך תלויה הצלחתו ופריחתו בכל התחומים, כיון שברכת ה' וסיועו מצויים רק במקום שנמצאים בו האהבה והאחדות.

וזהו גם המסר האחרון שמסר יעקב אבינו לבניו, השבטים הקדושים, קודם פטירתו מן העולם כשאמר ל"זח ושריפש יפכ, (א, טמ תישארב) "סימיה תירחאב סכתא ארקי רשא תא סכל הדיגאו **האספול**להם: " במדרש (בר"ר צח, ב) שצויה אותם להרחיק את המחלוקת מביניהם, ולהתאחד זה עם זה ("האספו" מלשון "התאחדו"), ואמר להם: "הביאו כל אחד קנה, והביאו. צויה לקושרם, נתנם לגיבור שביניהם לשוברם, ולא היה יכול. אמר לו יעקב: טול אחד מהם והוציאו, מיד שברו. אמר להם: כך - כשאתם אגודים יחד, אין כל אומה ולשון יכולין להבקיע בכם, ואם אתם עושים אגודות אגודות, מיד עושין בכם קורחה. ואם נעשיתם אגודה אחת - התקינו עצמכם לגאולה!".

